

rodoljub anastasov

tribina mladih

ž. turinski

Jasnom projekcijom njegovog sveta u kojem se neprestano ti simboli nadmeću, ali ih Đokaj plasira tako da svaki dobija svoju funkciju onda kada mu je dominantnost odredena značajem poruke. Taj svet nije daleko od nekakve nadrealne vizije ali se stalno njoj opire.

Svaki grafički otisak, ostvaren tehnikom akvantine ili linorezom, konzpiran je tako da svojom strukturalnošću i bojenim površinama odredi likovnu funkciju arabeske i svetlosnih kontrasta. Sve je dato u čisto grafičkom odnosu.

Korisno bi bilo, kada se razmišlja o ovoj izložbi crteže, podsetiti se početaka i rasta Anastasova na današnjeg njegovog uspona. Pre nekoliko godina na platnima Anastasova počele su da se gomilaju bezformne mase takozvanih nepikturalnih materijala. Zatim su teški, zgarežni nanosi boja postepeno počeli da se preoblikuju u plastičke činjenice jasnije artikulisane sadržajne jezgre. U sledećem uspomskom gestu, platna Anastasova dobije onaj širi okvirni sadržaj kao u Bernika ili B. Protića koji nagoveštava samo jedinu moguću asocijaciju — pejsaž.

Rodoljub Anastasov retkom plastičkom kulturom analizira psihološka stanja prirode u ovim svojim

jim najnovijim crtežima. Sve moguće ljudske prirode, sva stanja duše načini su sadržaja pejsaža koji umetnik stvara. Kao i Tarneru, pejsaž se Anastasov otkriva u magnovenju, u onom retkom trenutku kada je moguća identifikacija čovekovog unutarnjeg predela i bića one druge opšte i sveobuhvatne prirode. Tajni trenutci iznenadnih osvetljenja koji otkrivaju neki nepoznati detalj predela takođe su i najčešći stožeri plastičke strukture ovih crteža.

Iako ova vrsta slikarskog mišljenja koju praktikuje R. Anastasov vodi poreklo iz čiste gestualnosti, krajnji rezultat umetnikove kreativne akcije biće meka elegantna linija, racionalno korigovana, koja više sugerira neka poetska stanja no što pokazuje postojanje nekih burnih i nekontrolisanih emotivnih pržnjenja.

Tehnika crtanja R. Anastasova je do te mere prostudirana i virtuozna da se često izgled crteža približava izgledu grafičkog otiska. U ovoj virtuozitetu kao da se i krije opasnost da se sve današnje prednosti ove umetnosti sutra pretvore u značajne nedostatke.

mali salon

Ivo Kalina, slike, februar 1967.

moderna galerija

Boris Dogan, oprema knjiga, plakati, 16.I 1967—

Borka Avramović, Svetozar Domić, slike, skulpture, 17—31. I 1967.

Izložba vojnika likovnih umjetnika, 10—24. II 1967.

Izlagачi: Borislav Čolović, Jovan Đorđević, Ervin Hotko, Mihajlo Juričević, Nebojša Kostić, Fedor Ličina, Peko Lukša, Mladen Macolić, Jovan Miladinović, Miroslav Obradović, Milan Poznovija, Josip Skerlj, Miroslav Vojić.
Boža Prodanović, slike, 15—30. III 1967.

pomorski i povijesni muzej

Goffredo Gaeta (Faenza), keramika, 25. III 1967—

rijeka

slavko kopač

rijeka, mala galerija, 1966.

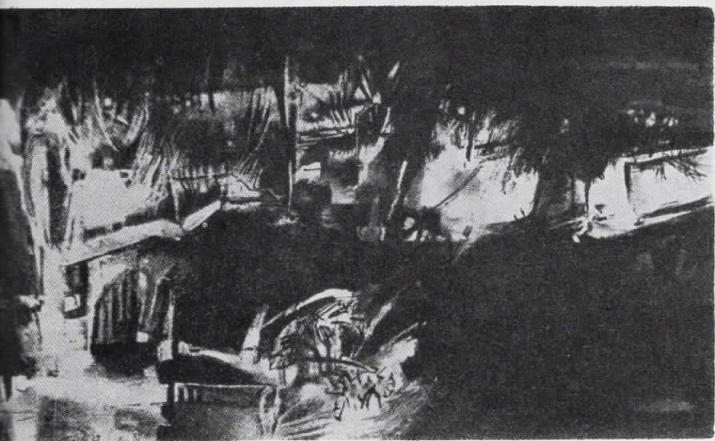
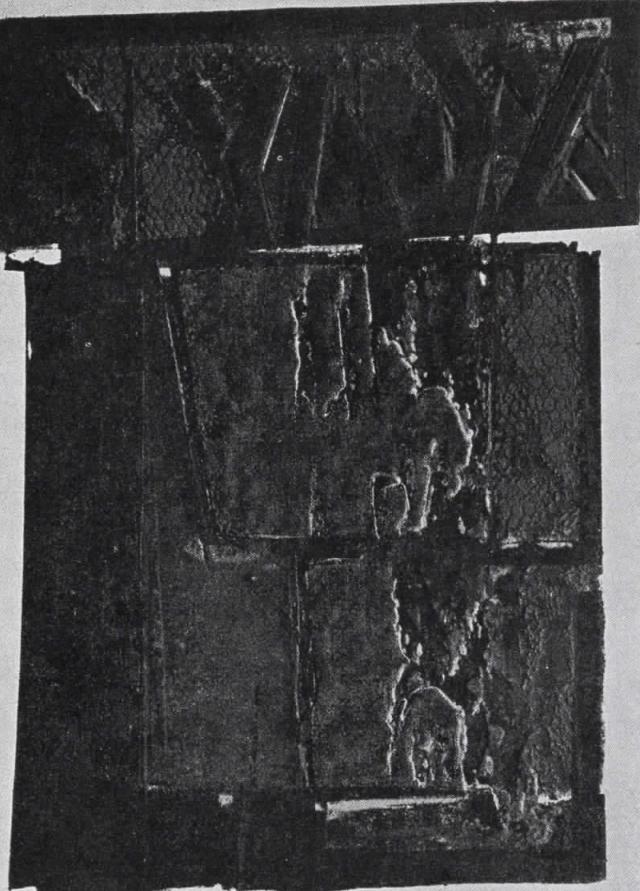
dr vanda ekl

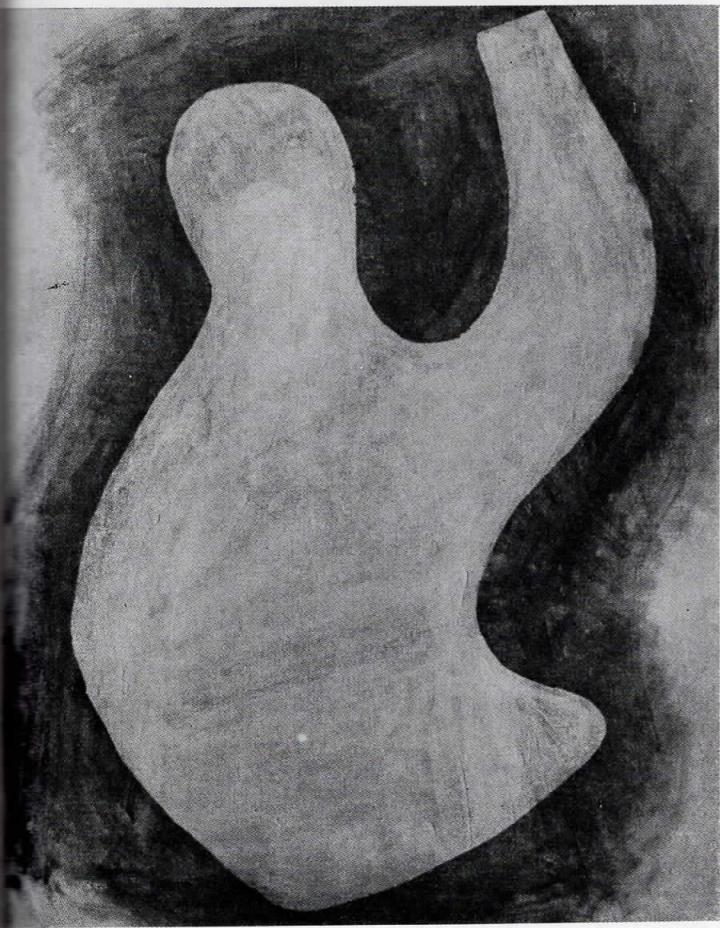
Slavko Kopač već gotovo dva decenija živi u Parizu (nakon 5-godišnjeg boravka u Firenci). U Rijeci je po prvi put nakon svog odlaska gostovao u domovini. Izložio je 30 ulja na platnu, drvu i lesonitu i jednak broj akvarela i gvaševa, radova nastale od 1946. do 1965. godine. Na taj je način izložba imala značaj kratke rekапitulacije Kopačeva djela.

Kopačovo je slikarstvo velike zrelosti i izuzetnog rafinmana. Ono proističe iz sfere art brut-a, ali se povremeno u razradama javljaju i elementi fauzierovske inspiracije. To je na naročit način raštovrena realnost, silaz u zbilju putem deformiranih odraza običnih, viđenih predmeta. U tretmanu: potpuno raspadanje slikarskih konvencija u kome

se otkrivaju, radaju, podstiču nova područja umjetničkog senzibiliteta. U Kopačevu pristupu nema cinizma, provokativnosti i poze namjerne surovosti art brut-a. Umjesto inzistiranja na grubosti, mnogo više ima osjećaja za suštinu i povezanost unutarnje-emocionalnog i vanjsko-oblikovnog sadržaja odabranih tema. Ima posrednog poetizma i čuvstvenog zadovoljenja, ali nadasve suverenog barantanja i rukovanja materijalom. To je rusticitet slikarstva »bezimenih« u jednom vrlo rafiniranom tehničkom mediju.

Značenje svojih tema Kopač ponavlja i izražuje materijom. Njegovi se sadržaji ne objavljaju u asocijativnosti, simbolu, u znaku (njegov je realitet na slici samo donekle ovisan o našim vizuel-

strana 117

gore levo
hans d. voss
reljefni otisak
serigrafija, 1965/66

gore desno
slavko kopač
dečji vrt
ulje, 1953

dole levo
rodoljub anastasov
crtež 18.
tuš na platnu, 1967

dole desno
ivo kalina
žuta slika
ulje, 1967

strana 118

levo
milića nešić
konkretna skulptura
1966

gore desno
ana eva bergman
Drvorez br. 8
1957

desno sredina
veno pilon
romarska crkva pri vipavi
ulje, 1922

dole desno
ivan lavrenčić
crtež
1966

strana 119

levo
marino tartaglia
slikar
1966
desno
kuduz ante
kadar
serigrafija, 1967

strana 120
levo
naumov dimčev
gradenje
1966
desno gore
ana bešlić
»izdanak«
1965

levo dole

vasilije jordan
»uspomene«
1966
dole desno
miroslav šutej
crvenožuta emisija

